

UNITÁRIUS SZÓSZÉK

Megjelenik negyedévenként \approx Előfizetési ára évi 100 Leu

KIADJA:

AZ EGYETEMES UNITÁRIUS LELKÉSZKÖR

SZERKESZTI:

SIGMOND JÓZSEF,

odorheiu-i lelkész.

TARTALOM:

	Oldal
Ima — <i>Simén Domokos</i>	49
„ — <i>Itj Máthé Lajos</i>	50
„ — <i>Itj. Máthé Lajos</i>	51
„ — <i>Fazakas Béla</i>	52
„ — <i>Fazakas Béla</i>	53
Harangszentelési ima — <i>Bedő Árpád</i>	55
A mélyhitű édesanya — <i>Benczédi Ferenc</i>	57
A megmozdult hely — <i>Vári Albert</i>	61
A világ lelke és az Isten lelke — <i>Csitó Salamon</i>	69
Orgona avatási beszéd — <i>Nagy Dénes</i>	74
Ima és egyházi beszéd — <i>Nagy Sámuel</i>	80
Az élet elvesztése és megtalálása — <i>Gál Mózes</i>	84
Ismerd meg önmagadat — <i>Ütő Lajos</i>	90
A szőlőpásztor kunyhója — <i>Ütő Lajos</i>	94

I.

Isten! Fenséges titok, kit magasság és mélység leborulva tisztel, alázattal állunk meg szent szined előtt. Lelkünk leveti a hétköznapiak poros ruháját s belemerül az imádkozás tisztító hangulatába. Várjuk megjelenésedet. Minden vágyunk, egész lényünk, életünk téged sovárogo, téged keres.

Siess mi hozzánk, ne késsél! Ha nem jössz, elvész a virágból az illat, lelkesedésből a mámor, szivből a melegség, könnyből a csillogás, életből a hit, remény, szeretet. Társtalan marad az árva s nem ér révpartot a bujdosó.

Isten! Nevekkél illetünk, de nem tudjuk, ki vagy. Csak titkon érezzük, sejtjük létezésedet, halljuk lelkiismeretünkben megzendülni szavad s látjuk a világban kinyilatkozni akaródat. Benne vagy a világot fenntartó roppant erőben s egy elszálló sóhajban. Szentté formálsz a bűnös lelket s megáldod a bánatot. Küzdelemre serkented a lankadt akarást, éleszted a boldogság utáni vágyat. Szüntelenül munkálsz országod eljövételét. Jóságos Isten! Mi mégis oly távol vagyunk annak elérésétől, vágyva tekintünk feléje, mint egykor Mózes az ígért földjére, de vajjon beléphetünk-e oda? Nagy a mi erőtlenségünk, felette megapadt a hitharcosok serege s vihartépte lobo-gógnk. Te tudod, Uram, milygyenge az ember. A teremtés koronája ugyan, de egy eltévedt porszem elveszi szemének látását, egy harmatcseppnyi víz lélegzetét. Egy alig látható fekete folt idővel beborítja lelkét, érzéktelenné teszi a szivét. Óh, ha néha valónk a tiedhez mérjük, kicsinységünk tudatában csaknem összeroppanunk. Te vagy az élet mély ágyú szent zenéje, mi egy hang csupán; te vagy az oltárok örökéltü lángja, mi egy

kilobbant mécses; te vagy a soktitku tenger, mi egy felszálló harmatcsepp.

Véges életünk csak a te nagyságodban lel értelmet. Kérünk, könyörgünk, maradj velünk, légy a mi egyetlen nyereségünk. Világosságod nélkül Uram, örökre beesteledik, irányításod, megsegítésed, felkarolásod nélkül céltalan bujdosás lesz életünk. Hiterősítő sugalmazásod nélkül reménytelenné válik a küzdelem. Maradj velünk, hogy pihenjünk el benned, mint csepp a tenger mély ölén, hogy nyerjen erőt a mi gyöngeségünk, bátorságot a mi lankadásunk s barátot, testvért, atyát a mi társtalan árvaságunk.

Úristen! ki ugyan titok vagy, de a legmegérzőbb Valóság, hallgasd meg esedezésünket s áldd meg imánkat. Munkáld országod eljövételét az emberek között, most és mindörökké. Ámen.

Simén Dániel.

II.

Kinek akarata rendezi világok sorsát és bölcs gondviselésed által, csillagoknak és parányoknak rendezed életét, köszöntünk téged, az eszme tündöklő csúcsai felett élő fenséges Istenünk, mennyei jó Atyánk! Óh szent, szent a seregeknek ura, nélküle kiveszne az élet földünkről, vak sötétbe borulna e mosolygó világ, mely telve van a te lelked fényével, szereteted melegével és akaratod csodás alkotásaival. A te akaratod a megvalósulásnak minden formája, a történések minden lehetősége. A te akaratodból valók a mi életünk adományai; az érzés, gondolat és öntudat teremtő erői, amelyek által saját hasonlatosságodra formáltál s a te akaratod az is, hogy itt bűnök és szenvedések próbáin keresztül emelkedjünk a tökéletesség Isten-országára felé, hol megfejtést nyerünk annyi bántó kérdésre, megnyugtatót annyi unszó, forró vágyra, vigasztalást annyi fájó szenvedésre és újabb erőforrást roskadó lelkünk számára.

Ki máshoz mennénk hát elborult lelkünk bátorító tanácsáért, ha nem tehozzád az igazság, a szeretet, az akarat ősforrásához, az örökéletnek Istenéhez.

Hozzád jöttünk óh nagy Isten, lelkünk hozzád vezet, szenvedéseknek óceánján, gyászos pusztaságnak vak éjjelén

a reménység remegő kezével keresünk, esdve szólítunk: óh jöjj, jöjj Atyánk és oszlasd el a kétségek, a bizonytalanság, a búsongó bánat sötét felhőit felettünk és küld el a te világosságod, a lelkek ama világosságát, mely a megértés, a szeretet, a békesség, a jóakarat sugaraival hinti be e siralom völgyé vált golgotás világ kietlen mezőit. Küld hozzánk a zúgó szelőkben, a napsugár fényében, a madár dalában és nyiló virágban a próféták tüzes beszédét, hogy értsük meg általuk és akarjunk mi is teljes szivünkben és minden erőnkben egybehangzó szólamai lenni a te dicsőségedre szerzett felséges költeménynek, e világnak, amelyben a teremtés minden atomja a porszemtől a csillagokig téged imád, téged magasztal. Imádkozó lelkünk tiszta érzéseivel borulunk le előtted, hallgass meg imádkozásunkban. Mi Atyánk....

Ifj. Máthé Lajos.

III.

Igaz bíró, szent Úristen! Lelkünkben egy jobb élet őszinte vágyával közeledünk ma hozzád és gondviselésed igazságában bizó hittel várjuk azt a napot, hol békesség leszen a háborgó, egymás rontását viharzó világon, békesség a háborgó szivekben.

Minden nap kedves nekünk, mert minden nap feladataiban, küzdelmeiben, tapasztalataiban, nyereségeiben és veszteségében a te jóságod ajándékát látjuk, a te áldásaidnak sokféleségeit élvezzük. — Óh Atyánk, ne gyuljon haragra atyai bölcs szived, ha mi mégis panasszal fordulunk tehozzád, mert a napok terhei fájdalmas erővel hullanak vállainkra s bár kész a lélek a fennszárnálásra, de a test erőtlenség és gyarló, mert nagy a körülöttünk terjengő bűnök súlya, mely magához húz le a mélységbe.

Fáradt lelkünk már csak benned bizik; óh te biztass mi jó Atyánk, hogy van szabadulás a te gyermekeid számára. Te mutasd meg s ha kell, tégy csodát, hogy kezednek egyetlen érintésére lehull rólunk az átok súlya és mi tisztán, megjavulva és megszentelődve leszünk részeseivé az áldott Isten országának.

Lelki életünk azt súgja, mily szép, mily boldog állapot, ha ember az embert megértve és szeretve munkálhat közös szent javakért, a testvériség eszményéért, de testi életünk a rút kicsinyességek és gyűlölségek korlátai között forralja átkos szenvedelmek tüzét. Tedd óh Atyánk a lelket urrá a test felett. Tedd, hogy a lelkünkben lakozó erők ne a rombolásnak, hanem az építésnek szolgálatára egyesüljenek. Fokozzad tisztánlátásunkat, hogy a ragadozásnak önző gyermeke legyen az áldozat fényes bajnoka. Hadd szolgáltaison igazságot a jobb útra tért lélek az elfeledett és megtagadott sziklasirba zárt názáreti prófétának, a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak, aki nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy ő szolgáljon másoknak, az ő nevében kérünk, hallgass meg. Mi Atyánk...

Ifj. Máthé Lajos.

IV.

Jó Istenünk, édes Atyánk! Ezen a vasárnapon is a te jóvoltodból megjelenhattünk hitünk templomában. Eljöttünk hálaadó érzelmek között. Köszönjük a mult napok segedelmet és köszönjük az elmúlt éjszaka nyugalmát. Köszönjük életünket, egészségünket. Te látod jó Atyánk, hogy nemcsak megszokásból jöttünk szent házádba. Lelki éhség és szomjuság vezetett ide. Jöttünk ide azzal az elhatározással, hogy mindnyájan hozunk ide neked valamit s azzal az édes reménységgel, hogy mind vizünk innen magunkkal valamit.

Nem jöttünk hozzád üres kézzel. Ha nem is hoztuk el marháink kövérét, gabonánk zsengejét, hogy füstölgő oltáron áldozatul neked bemutassuk: ide hoztuk magunkat, úgy, ahogy te látsz. Elhoztuk hozzád számadásunkat a mult napok sáfarkodásáról, s im elődbe tesszük. Vizsgáljad és mondd meg nekünk, vajjon a te búsulásodra folyt-e a mi életünk? Hoztunk hozzád mindnyájan szívet. Egyikünk örvendezőt, másikunk búsulót. Te látod, hogy milyen boldog az örvendezők szíve, kik hálával néznek reád, mert a mult napok adtak előhaladást, vigasztalást, remények valóra válását. És látod a búsongók szívét, kik csalódás, veszteség, bűnbeesés terhével dobognak

feléd. Szívünk mellett ott van a lelkünk is. Egyikünk lelke büszke és boldog, mert jól volt nekünk sorsunk. Másikunk lelke kétségek között hányódik, mert nehéz keresztünk, fájdalmas a sorsunk. Úgy állunk előtted, mint akik biztosan tudjuk, hogy te a szívünkbe látsz s előled elrejteni semmit sem tudunk. Állunk eléd erényeink s bűneinkkel s könyörgünk hozzád, hogy vizsgálj meg minket. Megkönnyítjük magunkat előtted. Letesszük elődbe boldogságunkat, terheinket. Tudjuk, hogy jó kezekbe tesszük. S tudjuk, hogy ha magunkat megüresítjük, te minket megelégitesz.

Lássad meg azért, hogy lelki éhséggel, szomjúsággal állunk elődbe. És kérdezzük mindannyian hittel, reménységgel: „avagy csak egy áldásod vagy-e neked édes Atyám? áldj meg engem is, hisz én is fiad vagyok.“

Azért jó Istenünk, nézz kegyelemmel e gyülekezet minden gyermekére. Áldj meg mindnyájunkat a te áldásoddal. Adj az örvendezőknek boldogságot, a búsulóknak vigasztalást, a bűnösöknek kegyelmet. Adj erőt a gyengéknek, segédelmet a küzdőknek, vigasztalást a szomorkodóknak.

Te tudod, te látod legjobban, hogy itten kinek van leginkább valamire szüksége. Ne engedj el magadtól senkit üres kézzel. Hadd érezzük mindnyájan, hogy szent házadból minden ember megelégedve távozhatik, s hogy itt mindenki kap kérdésére választ, szükségében megelégitetést.

Jó Istenünk. édes Atyánk! Szomjúságtól gyötrődő szivek, éhségtől elcsigázott lelkek állanak előtted. Adj innunk az élet vizéből és adj ennünk az élet kenyeréből, melyből aki iszik és eszik: megelégitetik.

Hozzád jöttünk hálaadással, dicséréttel. Jöttünk vágyainkkal, bűnvallomásunkkal. Bocsáss el magadtól megelégedéssel, hogy zengje minden ajak a te jóvoltodat.

Otthon is légy velünk, hogy jól legyen nekünk dolgunk itt e földön. Magunkért, szeretteinkért, minden gyermekedért könyörgünk hozzád, hallgass meg és áldj meg minket életünkben, halálunkban. Ámen.

Fazakas Béla dolgozataiból.

V.

Jó Istenünk, édes Atyánk! Számunkra a legfőbb jó, ha találkozhatunk veled. Ha oda állhatunk szined elé s könnyörgő szóval kérhetünk: „nézz és láss meg minket, vizsgálj meg minket és mondd meg nekünk: vajjon a te búsulásodra telik-e életünk és vezess minket a jónak az útján.“

Édes Atyánk! te folyton keresel minket, mint jó pásztor a ő juhait. Szép kies mezőkön, friss forrás-víz mellett akarsz legeltetni, hogy jól legyen dolgunk. Megkeresed az éhezőket, szomjuhozókat, egészségeseket, betegeket. Keresed gyermekeidet a munka mezején, a bűnök széles országútján s mindannyiunk számára azt akarod adni, ami nélkül mi szűkölködnénk. Adni akarsz a gyengének erősítést, a betegnek gyógyulást, a bűnösnek kegyelmet. S mi sokszor hálás szívvvel köszönjük neked, hogy vigyázol reánk. De olyan sokszor szeretnénk elrejtőzni előled, hogy ne lássad dolgainkat, ne tudd cselekedeteinket. Megyünk, mint a bűnbeesett Ádám, futunk, mint az üldözött Kain, mert nem merünk szembenézni veled. Csak amikor megpróbáltunk minden utat, csak akkor kulcsolódik össze kezünk, nyílik imára ajakunk, hogy könnyörögjünk hozzád irgalomért, kegyelemért.

Nézd és lásd meg Atyánk, hogy most is ilyen bűnbánó gyermekek állunk előtted, kik szeretnők arcunkat reád emelni, szeretnénk hozzád beszélni és hajolj hozzánk véghetetlen irgalmaddal. Mondjad nekünk, hogy nem haragszol reánk, megbocsátasz nekünk. Mondjad, hogy láttad tévelygésünket, bukásunkat, de azért mégis Atyánk akarsz maradni továbbra is, hogy visszahivj a bűnből, megjavíts minden gonoszságtól.

Cselekedjed Atyánk, hogyha szemeinkből hullanak a bűnbánat könnyei, szemeinket mégis reád emeljük s mint a bűnbánó gyermek édesapja előtt, úgy hallgassuk feddésedet, jóra intő szózatodat.

Tudod és látod jó Atyánk, hogy mi nem óhajtjuk a testi, lelki halált. Látod, hogy szeretnők építeni még a te országodat. Szeretnők elvégezni a reánk váró munkát, melyet önmagunk, családunk, és a társagalom érdekében reánk bízta. Segíts, hát, hogy azt hiven elvégezzük. Hozz vissza a rossz útról és állíts a jó útra, bűnös gondolatok helyett adj jó gondolatokat. Hibás

élet helyett taníts igaz életre. Állíts meg minket szörnyű futásunkban, midőn elrejtőzni akarunk előled s kényszeríts, hogy veled szemtől-szembe megállva igyekezzünk kedved szerint élni.

Te tudod jó Atyánk, hogy mi is olyanok vagyunk, mint amilyeneknek nevezte Jézus tanítványait, midőn így szólott hozzájuk: „a lélek kész, de a test erőtelen.” Mi is lelkünkkel tégedet óhajtunk. Siess azért hozzánk és ne késsél. Fogjad meg kezünket, mert gyengék vagyunk.

Mindeneket megtehető drága jó Atyánk! keressél fel minket ott, ahol vagyunk és vezess minket a jónak az útján, hol számunkra üdvösség és boldogság vár. Ezekben kérünk, ezekben hallgass meg. Ámen.

Fazakas Béla dolgozataiból.

Harangszentelési ima.

(Pünköszt ünnepén)

Isten, gondviselő Atyánk! Szívünk hálaadó érzelmeit, magasztalását emeljük hozzád az ima szárnyain e gyülekezet ketős ünnepén. Hálaadó ünnep ez nekünk a jézusi eszmék első nagy diadaláért, a szentlélek munkásságáért, örömünnep, midőn először kondul meg a dicsőségedet hirdető harang. A vallásos lélek Téged keres örömeben, bánatában. Óh mert a tiszta szív öröme megnövekedik, ha buzgó imájával fölkeres Téged, a meggyötört lélek megenyhül, ha hozzád emelkedik, a siró szemek könnyei felszáradnak, ha egeidre néznek. Hozzád imádkozunk mi is, szívünk sebes dobogásában érezzük örömünk növekedését, s bár véges ésszel felfogni nem tudunk, szeretetnek munkáit látjuk körülöttünk, atyai kezeknek irányítását érezzük keblünkben. A szeretetnek szava volt a legelső legyen szó is, mellyel az elemek zűrzavarából e dicső világot alkotád, a Te kibocsátott lelked újjászülő teremő ereje nyilvánul meg minden tavasszal a természet diadalmas előretörésében. Ott voltál, ott vagy nem csak az anyagi, hanem a lelki világban, mint utaidon vezértő gondviselés.

Te vezérelted egyházunk hajóját, s ha ennek életében voltak és vannak nehéz, megpróbáló idők, hitünk nem ingadozik, hisz te a csapásokban, megpróbáltatásokban is szeretsz.

Megpróbálsz te azért is, hogy öntudatra ébredjünk, megacélo-sodjék erőnk, megerősödjék benned és önmagunkban való hi-tünk, s szent lelked ereje nem engedi, hogy a csüggedés, az elfásultság, a közöny diadalmaskodjanak felettünk. Szent lel-ke-d ereje volt, mely az első tanítványokat szólásra hevitette, tette buzditotta, szent lelked munkálkodásának bizonyosága a nevedre emlékeztető, hajlékodbba hívó, ércnyelvű harang, melyet dicsőségedre szentelünk és ama kegyes adományok, melyeket előtted bemutatunk. Hálaadásunk magasztaló érzése száll tró-nusodhoz a közös áhitat szárnyán jó Atyánk, hogy kitöltvén most is a te szent lelkedet, adtál buzgó, nemesen érző lelkeket, kik az anyagot megszentelvén lelkesedésükkel, a közjó oltárára helyezték azt. Hála minden áldásaidért, gondviselő szeretetedért.

Atyai jóságodban bizva, meghallgatást remélve, kérő sza-vainkat is felemeljük hozzád, jó Atyánk. Lebegj felettünk gond-viseléssel az élet szakadécai közt.

S ha bölcsességed úgy látja jónak, hogy az élet terhei tovább is ránk nehezedenek, vagy még növekedjenek, támassz szent lelkeddel buzgó, áldozatkész sziveket, kiknek nemes pél-dája tegye általánossá, egyetemessé, sok viszontagságot átélt szeretett egyházunkért való lelkes, áldozatkész munkálkodást.

A nemesszívű adakozókat áldd meg minden áldásaiddal. Add, hogy már e földön érezzék a mennyei boldogságot és örömet, a jótett s nemes cselekedetből fakadó lelkiismeret bé-kéjét. Szeretett családtagjaik boldogulásának látásában add meg saját szívüknek is a boldogságot.

Neved ércnyelvű hirdetőjének minden kondulása vezé-relje e gyülekezet minden egyes tagjának szívét hozzád, s em-lékeztessen mindnyájunkat ama kötelességeinkre, melyeket meg-tenni tartozunk egyházunk intézményeinek fenntartására, fajunk előhaladására, nagy nevednek örök dicsőségére. Amen.

Bedő Árpád.